

Mit jelent számomra a parasport, a fogyatékoság?

A parasportról nekem nem a fogyatékoság jut eszembe, hanem azok a sportolók, akik kitartásukkal felhívták magukra az emberek figyelmét és akik próbálják még jobban ösztönözni a körülöttük lévő embereket. Hálás vagyok, akik kialakították ezt a sport lehetőséget a sérült emberek számára, mivel így ők is boldogok lehetnek, hogy nem kell abbahagyni a sportot, amit előtte űztek. Előfordul olyan is, aki a sérülése után találta meg a sportban a reményt és rengeteg új lehetőséget hozott az számára. A legnagyobb mottó a parasportolók számára, hogy soha nem szabad feladni semmit az életben, akármilyen mélyről is indulunk. Véleményem szerint, a parasportolókban sokkal nagyobb az elhivatottság és elszántság, nagyobb erőt fektetnek a sportban, hogy megmutassák a többieknek, bármit el lehet érni az életben. A teljesítményünk általában azon múlik, hogy mit akarunk elérni az életben és mennyire keményen dolgozunk a sikerért. Személy szerint én is a maximalizmust próbálom követni az életben, ezért is áll hozzám közel ez az életvitel. Nagyon örülök, hogy a tavalyi évben az iskolai előadáson sikerült megismernem közelebről a parasportokat és volt lehetőségünk ezeket kipróbálni, mivel úgy érzem akkor jöttem rá, hogy vannak emberek akiknek sokkal többet kell küzdeniük céljaik elérésében, mint másoknak. Ezután rengeteg ezzel kapcsolatos cikket és videót néztem, amiből felismertem, hogy ezeknek az embereknek a sport hozta meg a reményt az életben. A tavalyi előtti évben sikerült találkoznom egy parasportolóval az iskola által. Nagyon tetszett az előadása, mivel elmondta, hogy hogyan élte át a leépülését és hogyan állt újra talpra, hogy mennyit kellett küzdenie, hogy rátérjen arra az útra amit szeretett volna és még ezután is küzdött az álmáiért. Nagyon felnézek rá, hogy a sport által egy ilyen sérülés után elérte azokat az eredményeket, mivel a legtöbb ember ilyen eset után, feladja az álmait és teljesen magába fordul. Én azt láttam, hogy ez a lány a sport által teljesen kivirult, nem foglalkozott mások véleményével és boldogan éli az életét. Az ő lelkesedése, kisugárzása és kitartása miatt határoztam el, hogy én is elkezdek többet fogok sportolni. Én a futásba merültem bele, mivel teljesen kikapcsolja az agyat és elfelejtheted az összes problémádat, az összes ismerősömet erre ösztönzöm. Nagyon sok olyan filmet néztem életem során, ami egy sportsérülésről szólt, már azokban a filmekben is láttam, hogy azoknak az embereknek mennyit kell dolgozniuk azért, hogy visszazerezzék azt az erőt és motivációt, ami a korábbiakban jellemezte őket. Ha jobban belegondolunk, a parasportolóknak ezzel nap mint nap meg kell küzdeniük és ettől lesznek ők olyan erősek és kitartóak. A vírus által az ideik, illetve a tavalyi évben nehezebb volt nekik sportolni, de biztos vagyok benne, hogy amilyen elhivatottak otthon is elvégezték azokat a feladatokat, amiket szerettek volna. Nagyon irigylem a kitartásukat, mivel sokkal többet kell küzdeniük mindenért, mint nekünk. Azért lettek a parasportolók a példaképeim, mivel általuk rájöttem, hogy minden rosszban van valami jó is, és hogy akármilyen mélyen vagyok, illetve reménytelen a helyzet, mindig küzdjek az álmaimért és soha ne adjam fel.